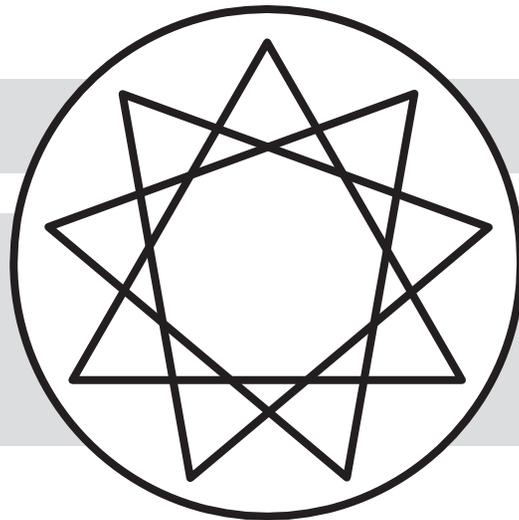

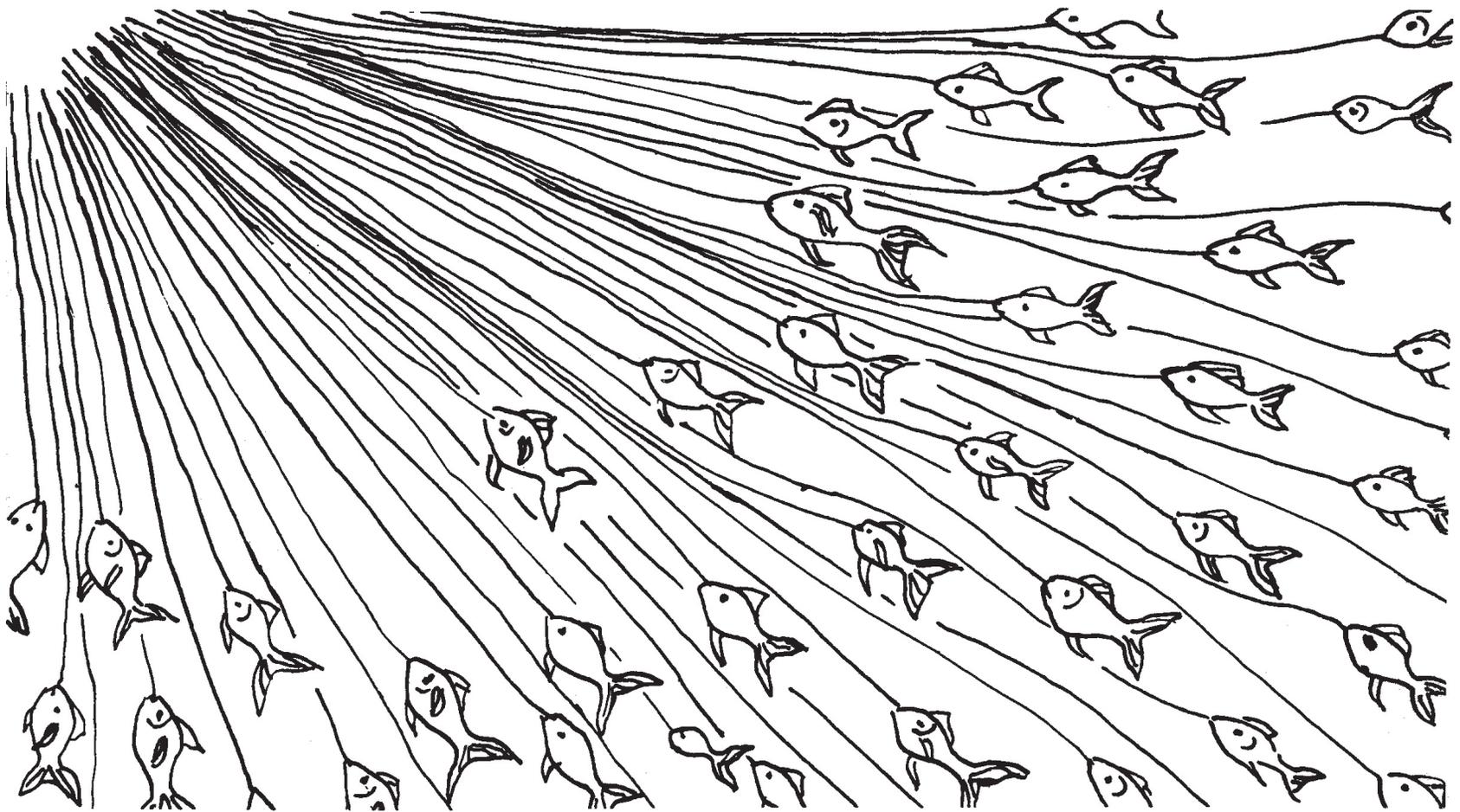
Bahá'u'lláh

Ang Luwalhati ng Diyos

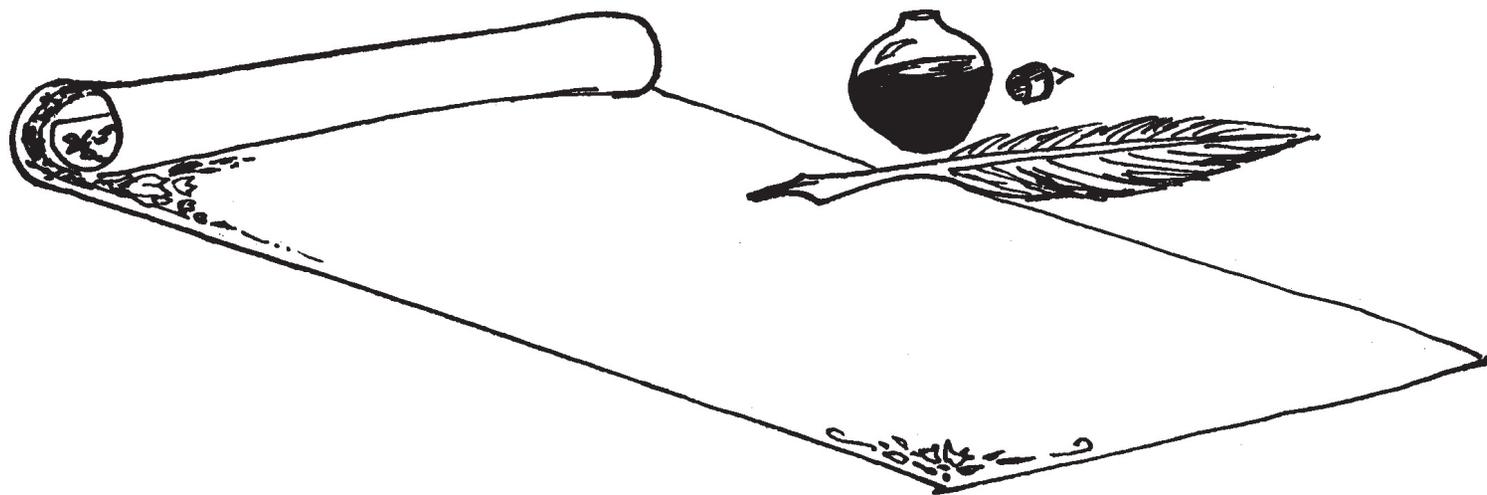
Si Bahá'u'lláh ay isinilang noong ika-12 ng Nobyembre 1817 sa Tíhrán, ang kabisera ng Iran. Mula sa Kaniyang pagkabata, nagpamalas Siya ng mga palatandaan ng kadakilaan. Tumanggap Siya ng ilang pagtuturo sa tahanan, subalit hindi kinailangang pumasok sa paaralan dahil pinagkalooban Siya ng Diyos ng likas na kaalaman.

**Isang gabi, nanaginip ang Kaniyang ama kung saan nakita niya si Bahá'u'lláh ay lumalangoy sa karagatan
Ang liwanag mula sa Kaniyang katawan ay nagtanglaw sa tubig. Ang mahaba Niyang itim na buhok ay
lumulutang sa lahat ng dako, at sumusunod sa Kaniya ang isang kawan ng isa, bawat isa nakakapit sa dulo
ng isang buhok. Kumikilos Siya nang malaya at walang sagabal. Ang panaginip ay isang palatandaan ng
dakilang tadhanang naghihintay kay Bahá'u'lláh.**

Sa kalaunan, nang Siya ay nagbinata na, inalok sa Kaniya ang isang mataas na puwesto sa korte ng Hari, subalit tinanggihan Niya ito. Hinangad Niyang gugulin ang Kaniyang panahon sa pagtulong sa mga api, sa maysakit, at sa maralita, at ipaglaban ang kapakanan ng katarungan.

Nang Siya ay 27 taong gulang, tumanggap si Bahá'u'lláh ng isang pergamino ng mga Kasulatan mula sa Báb, ang bagong Sugo ng Diyos, na Siya ang naghahanda sa mga tao para sa pagdating ng Ipinangako sa Lahat ng Panahon. Tinanggap ni Bahá'u'lláh ang Mensahe ng Báb at naging isa sa Kaniyang pinakamasigasig na tagasunod.

Ang mga awtoridad, na ayaw tanggapin ang katotohanang ipinahayag ng Báb, ay nagsimula ng pag-uusig sa mga naniniwala sa Kaniya, at sa gayon nagsimula ang mga pagdurusa ni Bahá'u'lláh. Noong taong 1852, Siya ay dinakip at nilagyan ng tanikala sa isa sa lubhang kakila-kilabot na bilanguan sa Tíhrán.

Sa bilanguang ito, inihayag ng Diyos kay Bahá'u'lláh na Siya ang ipinangako ng Báb at ng lahat ng mga Propeta ng nakaraan. Mula sa madilim na bartolinang ito ay sumikat ang Araw ng Katotohanan, tinanglawan ang daigdig at isinilang ang isang bagong Araw sa buhay ng sangkatauhan.

Pagkaraan ng apat na buwan ng pagkabilanggo, ipinatapon ng pamahalaan si Bahá'u'lláh mula sa Kaniyang lupang tinubuan. Sa panahon ng matinding ginaw ng taglamig, si Bahá'u'lláh at ang Kaniyang pamilya ay nagsagawa ng mahabang paglalakbay mula sa Tíhrán patungong Baghdád.

Sa Baghdád, lumaganap ang katanyagan ng karunungan ni Bahá'u'lláh sa lahat ng dako. Dumagsa ang mga taong iba't iba ang pinangmulan sa Kaniyang tahanan, hinhingi ang Kaniyang tulong at payo. Natakot ang pamahalaan sa impluwensiya ni Bahá'u'lláh at ipinasiyang ipatapon Siya nang mas malayo pa mula sa Kaniyang inangbayan.

Hardin ng Riḍván

Abril 1863

Bago lisanin ang Baghdád, ginugol ni Bahá'u'lláh ang labindalawang araw sa isang hardin sa labas ng lungsod kung saan patuloy ang daloy ng mga panauhing nagpapaalam sa Kaniya. Sa harding ito, ipinahayag ni Bahá'u'lláh na Siya ang Kahayagan ng Diyos para sa Araw na ito. Sa darating na mga siglo, itong labindalawang araw sa Abril ay ipagdiriwang bilang Pista ng Riḍván, ang anibersaryo ng Pagpapahayag ni Bahá'u'lláh ng Kaniyang Misyong nakasasaklaw sa buong daigdig.

Sultán 'Abdu'l-'Aziz
ng Imperyong Ottoman

Nicolaevitch Alexander II,
ang Czar ng Rusya

Francis-Joseph,
Emperador ng Austria

Napoleon III,
Emperador ng Pransya

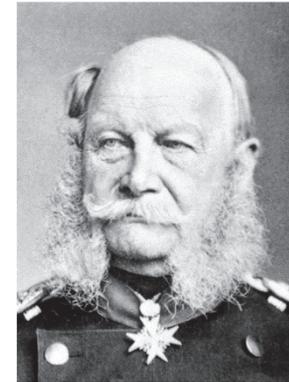
Náşiri'd-Din Sháh
ng Persiya

Papa Pius IX

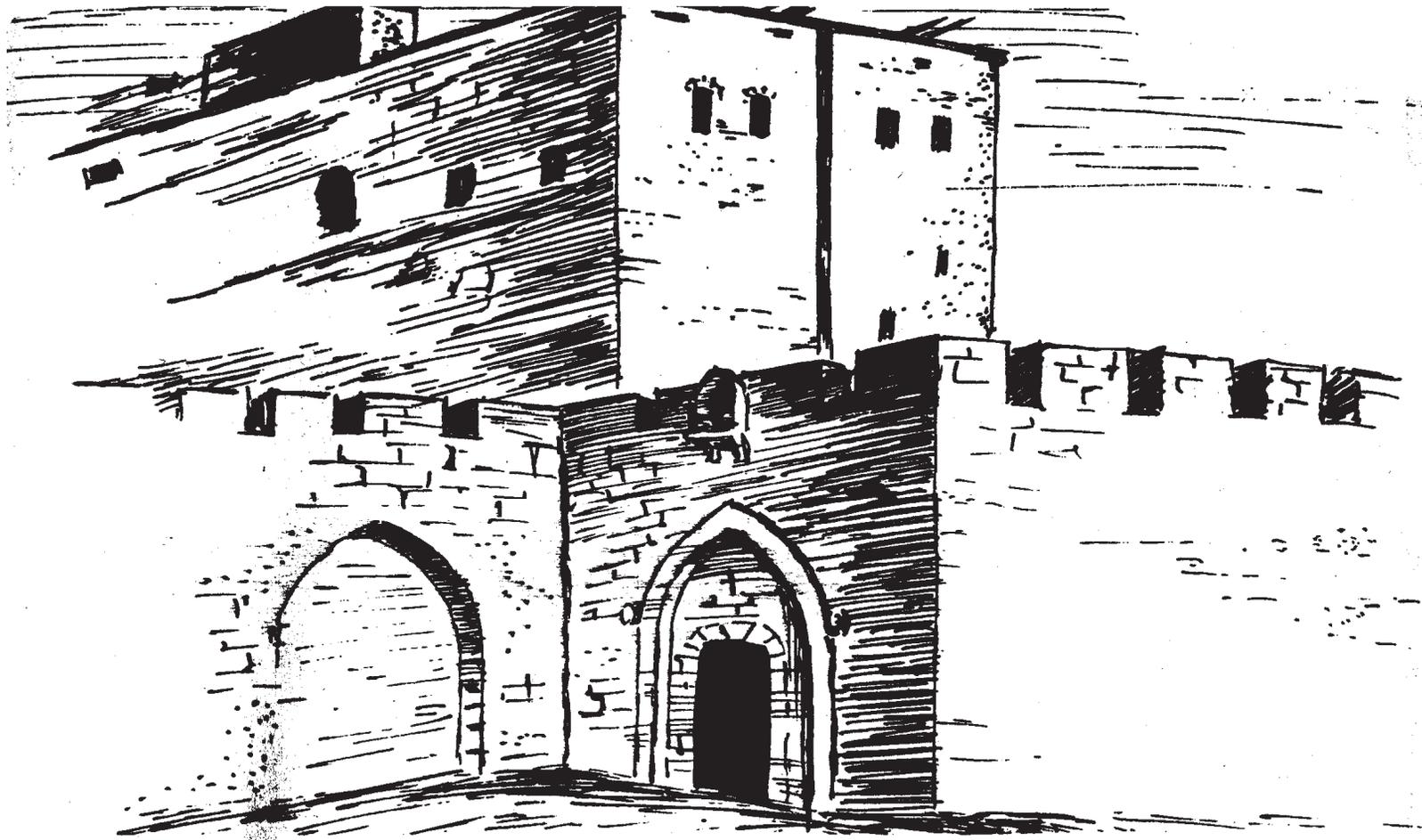

Reyna Victoria
ng Inglatera

William I,
Hari ng Prusya

Ang kasunod na pinagtapunan kay Bahá'u'lláh ay sa Constantinople, at sa kalaunan, sa Adrianople, mga lungsod na kapuwa nasa Turkiya sa kasalukuyan. Mula sa Adrianople, si Bahá'u'lláh, na bilanggo at tapon, ay lumiham sa mga hari at pinuno ng daigdig, inatasan silang itaguyod ang katarungan at gamitin ang kanilang kapangyarihan upang wakasan ang pagdurusa at digmaan.

Sa Adrianople, tulad ng dati, ang kabantugan ni Bahá'u'lláh ay lumaganap sa mga naninirahan sa rehiyon, at ipinasiya ng pamahalaan na ipatapon Siya nang mas malayo pa, sa piitang-lungsod ng 'Akká. Ito ang piitan kung saan ang pinakamasamang mga kriminal at manunulsol ay ipinadadala, at hindi na muling nababalitaan pa.

Ang mga kalagayan ng pagkabilanggo ay napakalupit. Ang ilang mga tagasunod ni Bahá'u'lláh ay naglakbay ng mahabang mga distansiya patungong 'Akká, subalit hindi pinahintulutang makaharap Siya. Maaari lamang nilang masulyapan Siya mula sa malayo habang kumakaway Siya mula sa bintana ng Kaniyang bilangguan.

Unti-unting bumuti ang mga kalagayan habang nakilala ng lumalaking bilang ng mga tao sa rehiyon ang kapangyarihan at karingalan ni Bahá'u'lláh. Sa huling mga taon ng Kaniyang buhay, tumira Siya sa Mansiyon ng Bahjí sa labas ng mga pader ng lungsod. Sa 'Akká ipinahayag ni Bahá'u'lláh ang mga aklat ng patnubay para sa sangkatauhan, kabilang ang Kitáb-i-Aqdas, ang Kaniyang Pinakabanal na Aklat.

Sumakabilang-buhay si Bahá'u'lláh noong Mayo 1892. Ang Kaniyang himlayan sa Bahjí, na napapalibutan sa ngayon ng magandang mga hardin, ay ang Pinakabanal na Pook sa lupa. Bawat taon, libu-libo mula sa buong daigdig ay dumadalaw sa Kaniyang himlayan upang magbigay-pitagan at magdasal at magnilay-nilay sa matiwasay na kapaligiran.

Copyright © 2007, 2022 by the Ruhi Foundation, Colombia
All rights reserved. Edition 2.1.1.PE March 2022

Ruhi Institute
Email: instituto@ruhi.org
Website: www.ruhi.org